

Roberta Minnucci

**Mrpe dronjaka i dvostruka zapažanja
Tumačenje klasične Venere u umjetnosti *Arte Povera***

Ovaj članak istražuje recepciju klasične Venere u umjetnosti *Arte Povera* na temelju dva istraživačka primjera (*case studies*): *Venus of the Rags* Michelangela Pistoletta (1967.-1974.) i *Mimesisa* Giulia Paolinija (1975.-1976.). Primjenjujući kulturološki biografski pristup, recepcija se izvornog arhetipa - grčkog izgubljenog izvornika Praksitelove *Afrodite Knidske* - istražuje kroz njegove replike i imitacije, ponajprije rimske kopije *Venere Medici* za Paolinijevo djelo i *Venere s jabukom* neoklasicističkog umjetnika Berthela Thorvaldsena za Pistoletta. Uporaba *ready-made* replika potiče raspravu o reprodukciji skulpture i dihotomiji između originala i kopije, dok analiza materijalnosti skulptura omogućuje objašnjenje uloge gipsanih odljeva u povijesti umjetnosti i referenci potaknutih upotrebom različitih materijala, uključujući i one iz umjetnosti kiča. Izbor Venere kao motiva analizira se vezano uz meditacije o konceptu ljepote, i kao estetskom idealu u umjetnosti i kroz njegove brojne ženske deklinacije. Recepcija klasične skulpture analizira se i iz perspektive kontinuiteta prošlosti i mediteranskog umjetničkog nasljeđa, kao pokušaj vraćanja ugroženog kulturnog sjećanja u poslijeratnom razdoblju i svjetlu naglih promjena i međunarodnih utjecaja.